

§ 10.

Af Gaardens Taxationssum, beregnet som i § 9 foreffrevet, tilsvares Kjøberen først det fem og tyvedobbelte Beløb af samtlige Ydelsler, der aarliggen paahvilede Gaarden ifølge Fæstebrevet eller Forpagtningscontracten. Sedden beregnes til Penge efter Gjennemsnittet af de sidste 24 Aars Capitelstarer, de tvende høieste og de tvende laveste Aar fradragne, og den aarlige Værdi af de øvrige Ydelsler bestemmes ved Taxation.

Haves Gaarden i Fæste, skal det, der bliver tilbage af Taxationssummen, tilsvares med et saa stort Beløb, som med Rente og Rentens Rente (til 4 pCt. aarlig) vilde give denne tilbageblivende Deel fra den Tid, Kjøbesummen begynder at forrentes, indtil Udløbet af Fæsterens eller den fæstebeholdende Enkes Levetid, beregnet efter de nærværende Lov vedfædede Tabeller. Dog bliver herved at iagttage, at, saafremt Fæsteren er gift, og Levettiden, beregnet efter Hustruens Alder, vilde give et fordeeligere Resultat for Fæstebeholdelsens Varighed, end naar den beregnes efter hans egen Alder, da lægges den Middeltid til Grund, som udkommer, naar Hensyn tages haade til Mandens og Konens formodede Levetid efter Tabellen. For at imidlertid Hustruens Alder saaledes skal kunne medtages i Beregningen, maa Egtteffabet være indgaaet før denne Lovs Kundgjørelse.

Haves Gaarden i Forpagtning efter Frd. 15de Juni 1792 paa et bestemt Tidsrum, lægges dette ligefrem til Grund ved Beregningen af det Beløb, hvormed det, der bliver tilbage af Taxationssummen, skal tilsvares.

§ 11.

Skulde Godseieren antage, at der ved Afstaaelsen af noget til Fæstegaarden hørende Grundstykke paa Grund af dettes Beliggende eller andre saadanne Forhold vilde paaføres ham et særegent Tab, kan han herom fremsætte sin Paastand for Taxationscommissionen, som ved Mægling imellem Parterne bør søge at tilvejebringe en mindelig Udjævning af dette Punkt, og, dersom en saadan ikke kan opnaaes, ved Kjendelse afgjøre, hvorvidt saadanne enkelte mindre Dele bør affondres fra Fæstegaarden og forbeholdes Forbdrotten, imod en forholds-mæssig Afgang i den efter § 9 bestemte Kjøbesum. I Tilfælde af en saadan Brakstillelse er dog Brugeren, i Mangel af anden Overenskomst herom, berettiget til at beholde det afsondrede Grundstykke til Benyttelse paa samme Maade som hidtil, saalænge han eller hans Enke beholder Gaarden, imod at han derfor vedbliver at svare en forholds-mæssig Deel af de hidtilværende aarlige Afgifter.

§ 12.

De Bevillinger til ved Fæsteledighed at inddrage Fæstejord, som maatte være meddeelte forinden nærværende Lovs Kundgjørelse, beholde i Almindelighed deres Retskraft, uanset Bestemmelserne i denne Lov. Dog har Godseieren, saafremt en saadan Bevilling ikke lyder paa eet eller flere bestemte Fæstesteder, men paa Fæstejord i Almindelighed, førend denne Lov kommer til Anvendelse, bestemt at opgive for Indenrigsministeren, hvilke Forder han vil have den anvendt paa, da han ellers ikke kan benytte samme.

Efterlade de nærværende Fæstere af disse Gaarde sig Livsarvinger eller Svigerbørn, da bliver der af Kongerigets Finantseklasse at udbetale til disse det Beløb, som ifølge § 9 skulde have været fradraget Stedernes virkelige Værdi som fri Eiendom i Handel og Bandel, dersom Fæsterne kunde have forlangt Stederne overdragne til Eiendom efter denne Lov. Dette Beløb bestemmes ved Taxationer, der i det Hele foretages saaledes, som i det Følgende bestemmes for Taxationerne af de Gaarde, der i Medhold af nærværende Lov forlanges til Eiendom af Fæsterne, alene med den Undtagelse, at Kongerigets Finantsebestyrelse træder istedetfor Godseieren.